

[Ulla Worm.]

tilsagnet om, at spørgsmålet om fradragsreglerne nu kommer frem og bliver behandlet. Det er også på tide, for jeg tror, det er et af de vigtigste spørgsmål netop her.

Holger Hansen: Jeg skal ikke gå ind i et forsøg på at køre videre med den taljonglering, som hr. Albertsen nu gik i gang med igen. Det var nogle nye tal, nye tabeller, nogle nye sammenligninger, hr. Albertsen nu kom med, og jeg har ikke disse tabeller for hånden, så jeg skal afstå fra det, men vi kan jo køre videre med det i udvalget.

Derimod har jeg lyst til at sige til ministeren, at når nu ministeren og hr. Albertsen, som er socialdemokratiets ordfører, henviser til forhandlingen i efteråret — hr. Albertsen endda med angivelse af spaltenummeret — så vil jeg bede ministeren og hr. Albertsen læse ikke alene sp. 398, men også ministerens svar senere i denne forhandling, og så kan vi bagefter give os til at vurdere, hvad det var, ministeren dengang stillede i udsigt. Det var ikke disse 300 mill. kr. Ministeren siger sp. 398, at hun agter at indkalde pensionistorganisationerne, dvs. Kontaktudvalget, til forhandling, hvor man kan drøfte spørgsmålet om pensionernes automatiske regulering, også set i forhold til den øvrige lovgivning på hele pensionsområdet, dvs. også omsorgsloven osv., og videre vil ministeren tale med pensionistorganisationerne om pensionisternes skatteklemme. Og til sidst under forhandlingerne, sp. 404, siger socialministeren:

„Jeg vil gerne slå fast, at vi snakker ikke uden om, hvad vi har lovet. Der bliver spurgt, om vi havde bedre råd i foråret, end vi har nu; det kunne jo også være, det var den økonomiske situation, som den er nu i dag, og som vi har overtaget fra den forrige regering, der ikke er så god, som den var på det daværende tidspunkt.“

Jeg tror nok, at enhver danskkyndig må læse ud af dette, at socialministeren dengang ikke stillede noget som helst i udsigt. Det tjener vel for så vidt heller ikke noget formål at gå ind i den diskussion, for nu ligger forslaget her, men det er blot det, at hr. Albertsen og ministeren forsøger at give det udseende af, at den sag har været klar hele

tiden. Det tror jeg ikke, offentligheden var klar på i hvert fald for 3-4 uger siden.

Og så bare til sidst: ministeren har nu givet udtryk for, at hun mente, at den forhøjelse, der fandt sted sidste år på de 4 pct., var mindre end rimeligt. Jeg vil gerne igen henvise til de tal, jeg gjorde opmærksom på før, og som viser, at pensionisterne har haft en stigning, der i forhold til øvrige erhvervsgrupper, ikke bare de lavtlønnede, men til alle øvrige lønmodtagergrupper, har været større end den, de har haft. Det kan vi være tilfredse med, men det betinger jo ikke, at der bestemt skal være et efterslæb nu, det mener jeg ikke der er.

Valbak: Må jeg først takke ministeren for bekræftelsen af den fortolkning, jeg gav af forhandlingsretten. Jeg vil også gerne takke for tilsagnet om, at vi i udvalget kan drøfte den sag, så vi bliver fuldstændig klar over, hvor vi står i den. Må jeg dertil føje i anledning af det, hr. Albertsen sagde: nej, der var ikke tale om nogen afstandtagen. Det vil hr. Albertsen også forstå, når han ser fortrykket. Jeg gav nemlig adskillige gode argumenter for, at man skal have en sådan bestemmelse. Jeg kan endda gå videre: jeg har adskillige gange i tale og skrift talt herfor. Ministeren kender hertil. Det var den bemærkning.

Vi skal jo ikke blive ved med at træde i, hvad der skete i oktober, men jeg vil nok sige, at hvis der under forhandlingen i oktober var blevet sagt det, hr. Albertsen nu vil antyde blev sagt, nemlig noget om de 300 mill. kr., så havde vi ikke haft den lange økonomiske forhandling med deltagelse af økonomi- og budgetministeren m. fl. dengang. Nej, der er tale om en efterrationalisering, lad os nu blive enige om det. Havde der nemlig ikke været tale om en efterrationalisering, så havde man naturligvis fremsat sit 300 mill. kr.-forslag i oktober 1971, ganske som den daværende opposition i 1969 i oktober fremsatte sit ændringsforslag fra foråret 1969 i den ganske tilsvarende situation.

Vi kan nu konstatere med beklagelse, at ministeren ikke er sindet at gå ind i tankegangen om disponible indkomster som grundlag for beregningen. Jeg må dermed konstatere, at ministeren enten ikke har